

Izhaja vsak dan popoldne, izveniš nedelje in praznike. — Inserati do 30 petič a 2.— Din, do 100 vrst 2.50 Din, večji inserati petič vrsta 4.— Din. Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, I. nadstropje. — Telefon 2034.

INOZEMSKJE BORZE.
— **Curh.** London 25.295, Newyork 519
Pariz 20.40, Milan 27.4625, Berlin 123.55,
Dumai 72.18, Beograd 0.12, Drome 15.275

Še nekaj zanimivosti iz življenja Ljubljancev

Tujski promet je bil lansko leto manjši. — Kako so se Ljubljanci zabavali in veselili.

Včeraj smo objavili del statistike ljubljanskega policijskega ravnanja, ki se je nanašala pred vsem na kriminalne zadeve. Danes priložimo še druge zanimivosti, nanašajoče se na tujski promet in razne zabave in koncerte.

V letu 1927 je pisarna policijske direkcije prejela in obravnavala 148.420 spisov.

TUJSKI PROMET.

Tujski promet je bil lani manjši, kakor prejšnja leta. Vzrok temu je, da lani ni bilo v Ljubljani nobenih večjih svečanosti, kongresov in drugih prireditve. Lani je prišlo v Ljubljano 48.790 tujcev, ki so bili največ po 1 in več dni, nekateri tudi nad 4 tedne. V letu 1926 je bilo v Ljubljani 51.924 tujcev, leta 1925 pa 51.445 iz raznih krajev Slovenije je prišlo v Ljubljano 24.067 oseb, iz Zagreba 5317, iz ostale Hrvatske 2669, iz Beograda 1659, iz ostale Srbije 546, in iz Bosne in Hercegovine 1183. Po večini so bili bosanski krošnarji in kupčevalci stare obleke. Iz Baranje in Bačke so prišle po poslih v Ljubljano 1003 osebe iz Dalmacije 753, in iz Črne Gore 27.

Ljubljano je posejlo tudi mnogo tujcev iz drugih držav. Največ je prišlo iz Avstrije (5353), dalje iz Italije (2937), Nemčije (1289), Čehoslovaške (884), Ogrske (217), Rusije (10), iz ostale Evrope (616) in iz Amerike (232), večina povratnikov, ki so prišli obiskat svoje v stari domovini. Iz Afrike je prišlo v Ljubljano 23 oseb. Po en dan je ostalo v Ljubljani 25.427 oseb.

V okolišju policijskega ravnanja je stalno nastanjenih 2877 tujcev, večinoma profesionalnih delavcev in drugih strokovnjakov, ki imajo od ministrstva za socialno politiko dovoljenje, da smejo biti kot kvalificirani delavci in strokovnjaki zaposleni pri raznih industrijskih podjetjih.

NAŠI IZSELIJENCI.

Izseljeniško vprašanje zanima tudi Ljubljano. Policijsko ravnanje vodi točno kontrolno nad vsemi izseljenci, ki potujejo iz ljubljanskega glavnega kolodvora oziroma ki jih odpošiljajo zastopstva inozemskih parobrodskih družb v Ameriko in druge prekomorske države. V Ljubljani posluje 17 zastopstev parobrodskih družb. Te so lani odpravile večinoma v Zedinjene države, Kanado in Argentino 1884 oseb. V Zedinjene države so potovali tečinoma povratniki, dočim je odšlo na kvoto prav malo izseljencev. Naše izseljence najbolj mikla Kanada, zadnji čas pa tudi Argentina.

TUDI LJUBLJANCI POTUJEJO.

Ljubljanci tudi rad potujejo v inozemstvo, deloma po svojih trgovskih in drugih opravkih, deloma v razna inozemska letovišča in kopališča, pred vsem v Opatijo in druge kraje Italije. Lani je ljubljanska policija izdala 1660 novih potnih listov, podanih pa je bilo 4219. V Ljubljano dopisnim inozemcem je policija videla 4270 potnih listov.

OROŽJE.

Ljubljanskim lovcom in drugim osebam je policija izstavila 131 novih orožnih listov, podala pa 1027. Orožni listi se večinoma nanašajo na revolverje in lovške puške.

KAKO SE LJUBLJANA ZABAVA.

Ljubljanci se radi veselijo. Nekateri ljubijo ples in veselice, drugi pa resne prireditve. Za razne zabave po gostilnah in veselicah je policija izdala lani 724 dovoljenj za podaljšanje policijske ure. Veselic je bilo lani 580. Večjih umetniških koncertov je bilo 31, manjših po kavarnah in gostilnah ter družabnih večerov 2449, diletanških gledaliških predstav (šentjakovski in ljudski oder) pa je bilo 577.

Za radio vlada v Ljubljani veliko zanimanje. Lani je bilo v evidenci 267 radio sprejemnih aparatov.

Društveno življenje je bilo lani zelo živo. Koncem leta 1927 je bilo v Ljubljani 671 raznih društev, od teh je bilo 53 na novo ustanovljenih. Prenehalo pa je delovati 12 društev. Ker je bilo leto 1927 volilno leto, je naravno, da se je vršilo v Ljubljani več velikih javnih političnih shodov, in sicer 33. Društvenih zborovanj pa je bilo policiji prijavljenih 499.

AVTOMOBILI IN DRUGA PROMETNA SREDSTVA.

Koncem leta 1927 je bilo v evidenci na policiji 286 osebnih, 104 tovornih avtomobilov, 9 poštinih, 2 bencin-tanka, 1 elekromobil, 2 sanitetna avtomobila (reševalne postaje in higijskega vozila), 1 mrtvaški avto, 11 avtobusov, ki prevažajo ljudi v razne bližnje in oddaljene kraje. Kočij je bilo v Ljubljani 370. 16 oseb je plačalo radi prepozne prijave vozil 14.990 Din denarne globe.

IZGUBLJENI IN NAJDENI PREDMETI.

Policiji je bilo lani prijavljenih 469 izgubljenih predmetov, ki predstavljajo vrednost 248.680 Din. Najdenih in policiji prijavljenih predmetov pa je bilo 134 v skupni vrednosti 61.712 Din.

Pisane zgodbe iz naših krajev

Velika tihotapska afera na Sušaku. — Berač - ropar. — Za 1000 Din v smrt.

Na Sušaku se je že delj časa vršila preiskava v neki tihotapski aferi, ki je zavzemala vedno večje dimenzije. Afera odkriva pravi tihotapski eldorado, ki so si ga ustvarili podjetni tihotapci s pomočjo carinskih organov. Tihotapci so prišli na sled povsem slučajno in še to le vsled njihovega predznega postopanja. Carinske oblasti so sicer že dolgo vedele, da se na veliko tihotapni manufakturno blago z Reke preko Sušaka v Jugoslavijo. Poostrena kontrola na železnici, na morju in na drugih prehodih pa je ostala brezuspešna. Tihotapcem ni bilo mogoče priti na sled. Koncem novembra pa je bil predstojnik carinarnice na Sušaku anonimno obveščen, da se pripravlja zopet velika tihotapstvo z Reke na Sušak ter da naj pri tem pazi na svoje podrejene organe. Obvestil je tudi obmejne komisarija Ujčiča, ki je tudi s svoje strani takoj poostiril kontrolo. Dne 28. novembra so res pripeljali z Reke uslužbenici neke italijanske špedicijske tvrdke tri velike vozove manufakturnega blaga. Ko pa so blago odložili v skladišča Jadranske plovbe, ki služijo obicnem kot carinska skladišča, je bil seveda izvržen vsak sum. Tam so namreč takoj prevzeli blago carinski organi, ga pregledali in ocarinili. Kakor se je pa pozneje izkazalo, je bilo to carinjenje navidezno. Cariniki so bili namreč v zvezi s tihotapci. Pozneje so blago, skupno 110 bal, natovorili na dva vagona in odpremili v Zagreb. V Zagrebu je prevzela blago špedicijska tvrdka »Jugotransport«, ki je po naročilu »Primorskega trgovskega društva« kot lastnika blaga razpošiljala blago na vse strani. Del blaga je šel v Subotico, drugi večji del v Beograd, okrog 20 bal pa ga je šlo med zagrebske trgovce. Carinske oblasti so takoj, ko so prišle tihotapstvo na sled, odredile preiskavo. Večina vtihotapljenega blaga je bila zaplenjena. V zvezi s preiskavo je bil aretiran na Sušaku neki carinski revizor in več carinskih uradnikov, napovedanih pa je še več senzacionalnih aretacij. O tihotapcih samih čuvajo oblasti še strogo tajnost, ker preiskava še ni končana. Znano je samo toliko, da je vodil tihotapsko družbo neki Otto Blüweiss.

Na pravoslavni božič je prodala žena posestnika Goričja iz Temerina dva prašiča za 1800 Din. Denar je spravila doma v omari. Še istega dne popoldne, ko je bil njen mož odsoten, je potkal na vrata neki možki v raztrgani in razcapani obleki in prosil milodarov. Žena je

segla v žep in dala beraču nekaj drobiža. V tem hipu jo je neznanec zgrabil za vrat in jo tako močno stisnil, da ni mogla zakričati. Neznani napadalec je nato potegnil velik nož in zahteval, da mu izroči denar. Prestrašena žena je roparja mlo prosila, naj jo pusti živo, nato je vzela iz omare ves denar in ga izročila napadalcu. Temu pa to očividno ni bilo dovolj. Preiskal in prebrskal je sleherni kotiček v sobi in ker je bil rezultat negativen, je sunil ženo s pestjo v trebuh, tako da se je nezvestava zgrudila na tla. Nato je pobegnil. Napadalec je žena ovadila in ga policiji točno opisala.

Poročali smo te dni, da je v Zagrebu skočil pod vlak neki Mariborčan, ki je ponesel 1000 Din. Iz strahu pred aretacijo je šel v smrt. Popolnoma sličen dogodek se je pripetil te dni v Pančevem. V hotelu »Hajduk Veljko« so našli obesnega bančnega slugo Andreja Zombarja. Pri njem so našli listek z napisom: »Ljuba mamica, grem v smrt, ker radi sramote ne morem več živeti. Ostani zdrava! Tvoj Andrej.« Pri sebi je imel 1.50 Din, dočim o 1000 Din, ki mu jih je banka izročila pred dvema dnevi, da jih odda na pristojnem mestu, ni bilo sledu. Zombar je inkasiral še več denarja, ki ga je v veseli družbi tekome dne dne pognal po griu. Nato si je v hotelu najel sobo in legel spat. Ko se je zbudil, se je oglašala vest in v obupu se je obesil na hlačni jermen. Sobarica ga je našla že mrtvega. Zombar je bil oženjen, in vedno trezen in pošten. Zato je vzbudila njegova tragična smrt v mestu splošno sočutje.

Zagonetna smrt posestnice Dežmanove

Bled, 12. januarja. Blejako prebivalstvo je včeraj doživelo novo senzacijo. Ni se še pogoje razburjenje radi pretresljive ljubavne tragedije, ki je zahtevala dvoje mladih življenj, že se je včeraj bliskoma raznela vest, da je bil v Zagorici, neposredni okolici Bleda, izvršen grozen roparski umor. O dogodku nam poročajo iz Bleda:

V Zagorici št. 67 se nahaja hiša posestnice in branjevke Katarine Dežmanove. Že priletna Dežmanova je popolnoma sama vodila posestvo in malo branjarij, v kateri je prodajala različno robo. Včeraj pa Dežmanove, ki je bila v ostalem zelo marljiva žena, ves dan ni bilo na spregled. Sedaj se jo kmalu »gledali, obenem so pa opo-

zili, da je trgovina zaprta in da so večna vrata zaklenjena. Slutili so nesrečo in obvestili so orožniško postajo na Bledu.

V Zagorici je takoj oddala orožniška patrulja pod vodstvom podnadarnika Tangeriča. Patrulja je vdrila v hišo in nudil se ji je nenavaden prizor. V veži je ležala velika sekira, dočim je bilo po hiši in po sobi vse razmetano. Katarina Dežmanova je ležala mrtva na postelji, vendar ni bilo na njej nobenih vidnih znakov nasilne smrti. Orožniki so ugotovili dejanski stan, pustili vse nedotaknjeno in o dogodku obvestili županstvo, državno pravdnštvo in obenem zaprosili ljubljansko policijo za pomoč.

Smrt posestnice Dežmanove je zaneskrat zavita v misteriozno temo. Ni izključeno, da je postala 60letna starica žrtvo roparskega napadala, kajti razmetano pohištvo pričča, da je nekdo paševal po hiši. Mogoče je, da je napadalec Dežmanovo zadavil ali pa, da jo je od strahu zadela kap. Na drugi strani se širi verzija, da je Dežmanova izvršila samomor in da je v duševni zmedenosti razmetala vse po sobi in po hiši.

Danes ob pol 10. jutraj je bila v hiši pokopane Dežmanove sodna komisija, ki je ugotovila dejanski stan. Popoldne se bo vršila obdukcija trupla. Upati je, da bo s preiskavo in obdukcijo ta zagonetna smrt pojasnjena.

Pozor! Pozor! Pozor!

Pariški apaši

v Ljubljani.

BODITE OPREZNI IN PAZLJIVI! PAZITE PRI VSAKEM KORAKU!

Prosveta

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani.

Drama:

- Začetek ob 20.**
12. januarja, četrtek: »Mnogo hrupa za nič«. B. 13. januarja, petek: »Bolišji gospod«. C. 14. januarja, sobota: ob 15. uri popoldne: »Dva bregova. Dijaška predstava pri znanih cenah. Izven.
15. januarja, nedelja: ob 15. uri popoldne: »Snežuljica in škrtar«. Ljudska predstava pri znanih cenah. Izven. — Ob 20. uri zvečer: »Zaljubljen v tri oranže«. Ljudska predstava pri znanih cenah. Izven.

Opera:

- Začetek ob pol 20.**
12. januarja, četrtek: Zaprt. 13. januarja, petek: Orlov, opereta. Gostujeta člana mariborske opere gđ. Lubejeva in g. Harastović. Izven. Znanje cene. 14. januarja, sobota: »Madame Butterfly«. Gostuje gospa Staller-Spitter in baritonist Neralič. Red A. 15. januarja, nedelja: ob 15. uri popoldne: »Poljska kri«. opereta. Ljudska predstava pri znanih cenah. Izven. — Ob 20. uri zvečer: »Zaljubljen v tri oranže«. Ljudska predstava pri znanih cenah. Izven.

Ljubljanska drama

Gostovanje šentjakobskega odra: Fran Molnar. Igra na gradu.

Molnarjeva anekdota v treh dejanjih zopet dokazuje, da je avtor močan dramatik stajne odredke tehnike, originalne invencije ter duhovit ironik in satirik. Zna pisati učinkovite uloge, podajati napeto dejanje, ki oklopa ne le maso, nego tudi inteligenco. »Igra na gradu« spominja Pirandello in njegove igre »Šest oseb, ki iščejo avtorja« s svojo igro v igri. Prav duhovito zabavna je že zlasti, ker obenem karikirira stil francoske in angleške dramatike. Ogotovo je mogoče s prvostvornimi igrami uprizarjati to anekdoto še dosti učinkoviteje in šarmantneje, nego so jo vrli diletanti šentjakobskega, na nenavado visoki stopnji diletanstva stoječega odra.

Priznati pa se mora, da nas je predstava prav prijetno presenetila. Tu je nekaj igralcev dobrovolcev, ki so pokazali rutino, pristnost čustva, naravnost govornice in uglajenost nastopanja, da zaslužijo priznanje čisto resne kritike. — G. Karus kot dramatik-libretist Horst, ki drži igro in režira vso igro v igri, je igralce, ki je na odru že domač in živi v svoji osebi. Ima prijeten, sonoren organ, se kreta svobodno kakor doma, ne pretirava in je povsem naraven v govorici in igri. Ako bi le še vesteje memoriral in zato govoril brez izpodbiteljnosti! Večji del zasluge za popolni uspeh predstave pa je vsekakor njegov.

Odđ. Wrischerjeva je igrala edino žensko, operetno divo Annie tako živo, realistično, simpatično, da bi jo prav rad videl v »Školkici«, kjer je bila meda posebno odlična. Njeni toni za zastojem v zelo delikaten sceni so bili čisto resnično dojmljivi. Sploh je bila v prvih dveh dejanjih boljša, dočim je izkušnja v III. del. za predstavo trpela na dolžini in nedostatnem tempu.

Omenjena libretista kompanija Manskaja je predstavljala G. Lavrič povsem naravno, temperamento ter se je zlasti kot ledec in končno kot zabitej v III. del. uveljavil docela. — G. Blaž kot največji in kompozist, ki gleda v operetni divi po vseh izkušnjah vendarle še Madono, je simpatičen, toplih izrazov sposoben ljubimec, ki se bo nedvomno še razvil. Nastopa dovolj samozavestno že sedaj. Naraven humor ima G. Gaidovec, ki je bil prav dober lakaj, G. Čuk pa je kot nervozen, omejen talnik povsem zadovoljeval. Veliko in dokaj težko ugoj Almadrya je predstavljala G. Košak s precejšnjo rutino in inteligenco, le zmanjke je bil moral še tipične karakterizirati dvorne igračke, ki ga je sicer notranje podajal dovršeno.

Splošnem bi bil želel nekaj krašev v tekstu, vsekakor bistrejšega tempa in pa pravilneje izgovorjenih vokalov e in a. Prevodu bi bilo treba piti.

Predstava je bila prav dobro obiskana in so vsi sodelujoči po zaslugi želi mnogo priznanja. O. rez. S. Krišniček je postavil zelo okusno izriske ter je z uspehom svoja dela na šentjakobskem odru lahko zadovoljen. Da imamo Slovenci mnogo daru za oder, se je sinoči iznova pokazalo v prav razveseljivi obliki.

prvi vrsti dijaštvu, poseti jo pa lahko tudi vse ostalo občinstvo, ki se hoče poslužiti znižanih cen za vstop v ljubljansko dramo.

Opereta »Orlov« z mariborskim gosti. Kakor že javljeno, gostujeta pri predstavi »Orlov« v petek dne 13. t. m. najboljša člana mariborske opere, ki sta z velikim uspehom gostovala že na zagrebskem odru in sicer gđ. Lubejeva v vlogi Doly Marbanks in g. Harastović v vlogi Jolly Refersohna, to je v onih dveh vlogah, ki jih igra ta v ljubljanski zasedbi ga. Vera Balatkova in g. Peček. Ko sta gđ. Lubejeva in gosp. Harastović gostovala v Zagrebu, je bila kritika tako navdušena zanje, da je direktno pozvala gledališko upravo, da ju angažira za zagrebsko opereto. Predstava »Orlova« bo z ozirom na premenjeno zasedbo vsakako zelo zanimiva, obenem pa je to tudi zadnja večerna vpriizoritev te opere.

Gospa Staller-Spitter gostuje v soboto dne 14. t. m. v ljubljanski operi in sicer v Puccinihvi operi »Madme Butterfly«, kjer poje naslovno vlogo v nemškem jeziku. Z njo vred gostuje tudi baritonist G. Neralič iz Maribora v vlogi konzula. Predstava se vrši za abonente reda A. Oba gosta sta naša gledališki publiki že znana in zato bo njuno ponovno gostovanje tem bolj privlačno.

Gostovanje češkega igralca Edvarda Kohouta v naši drami. V četrtek, dne 19. januarja bo gostoval v naši dramo član praškega Narodnega divadla, gosp. Kohout kot Hamlet v istoimenski Shakespearovi tragediji. Na to gostovanje opozarjamo že sedaj vse v Ljubljani živeče rojake znamenitega igralca, kakor tudi vse prijatelje češkega naroda. Vstopnice se lahko že od danes naprej rezervirajo pri dnevni blagajni v opernem gledališču.

Opozarjamo na današnji koncert, katerega priredi Svet slušateljev ljubljanske univerze in pri katerem sodelujejo poleg akademškega zbora ljubljanske univerze pod vodstvom Franceta Marolta še konservatoristi Karel Rupel (violina), Marjan Rus (bas) in Pavel Sivic (klavir). Skrbno izbran spored, na katerem je v prvi vrsti zastopana naša zborovska literatura kakor tudi dobro ime vseh sodelavcev nam jamči za umetniški uspeh večera. Koncerta se udeležijo tudi v Ljubljani se nahajajoči člani mednarodnega združenja visokošolcev. Začetek koncerta je točno ob 20. uri v Unionski dvorani, predprodaja vstopnic v Matični knjigarni, kjer se dobi tudi natančen program.

Najslavnejši čelist Caspar Cassado koncertira 7. februarja t. l. v Ljubljani. Cassado je eden največjih, t. e. ne največji umetniški-čelist na tem kraljevskem instrumentu. Brez dvoma bo ta koncert eden najpomembnejših, kar jih je bilo v zadnjih koncertnih sezonah v našem mestu. Predprodaja vstopnic se bo začela v drugi polovici tega meseca. Koncert se bo vršil v Unionski dvorani.

Koncert Akademškega pevskega zbora se vrši danes v veliki dvorani hotela Union na čast inozemskim delegatom. Vsak nai si pravočasno preskrbi vstopnice. Dobijo se v predprodaji v matični knjigarni in zvečer pri blagajni.

— Popravek. V moji oceni zadnje predstave »Hoffmannovih pripovedk« je trikrat napačno tiskana beseda *debitantka*, ker nisem pisal »diletantka«. Da ne bi kdo mislil, da sem nazival go. Č. morda diletantko, to zmotno izrečno popravljam. Fr. G.

najboljše, najtrajnejše zato najcenejše!

Čudeži vsemirja

(Prihodnji filmski spored ZKD)

Zopet prinaša ZKD nov monumentalen film, ki bo brezdvoma vzbudil vseobče zanimanje in občudovanje med našo publiko. Film je delo kulturnega oddelka svetovnoznane tvornice »Ufa« v Berlinu ki nam prikazuje v 7 krasnih delih čudeže našega zvezdnatega neba. Ogromna materija astronomske vede je predložena na najnazornejši način, nikakor ne fantastično temveč na podlagi dolgoletnega, trudopolnega študija in potom mnogobrojnih poskusov na tak nazoren način da je lahko pojmljiv vsakemu ljubiku. Cela množica operaterjev in 15 risarjev je imelo posla nad 3 leta, da so podali najtežavnejše probleme našega planetnega sistema na tako lep, nazoren in okusno umetniški način.

V prvem delu filma »Na potu k resnici« vidimo dolgotrajni razvoj astronomske vede. Največji možje na tem polju, Ptolomej, Kopernik, Kepler, Newton, slojajo živi pred našo očmi ter razvijajo pred gledalcem svoje nauke in nazore. Nadaljni del filma nam razkazuje resnice o stanju najzvestejšega spremljevalca našega zemeljskega planeta t. j. meseca, nadalje razna ozvezdja, velikega medveda, veliki in mali vol, olejale itd. V tem delu vidimo med drugim tudi odkritje povečalnega stekla, s pomočjo katerega se je posrečilo današnji vedi vedno bolj in bolj prodreti v temo in tajno nebesnih teles. Ves vpliv solca na našo zemljo, dan, noč, letne čase razne poprej nepojmljive elementarne sile, viharje, plimo in oseko, vse to nam razloži film v 8. in 4. delu. Nato nas popelje s pomočjo fantastičnega zrakoplova na različne zvezde in nebesna telesa in tu vidimo kakšni bi morali biti ljudje v slučaju, da bi na njem bivala sloveška bitja.

Krasno so te slike in izredno zanimiva njih vsebina. Zadnji del filma pa prekaša po svoji lepoti vse svoje prednje dele: tu vidimo konec naše zemlje in sicer kot ledeno smrt vsled popenjačote toplote solca ali pa vsled katastrofe ob priliki trčenja dveh nebesnih teles — ognjeno smrt in konec naše zemlje. Nepopisno lep je ta film, ki zapušta pri vsakomur ogromen utis. Iz tega filma šele vidimo prav za prav, da smo ljudje

kjub genialnosti sloveškega duha le slabotne stvarci, ki trepetamo ob pogledu na vsa čuda stvarstva in ob slutnji — večnosti.

To prekrasno ogromno filmsko delo, ki je izredno poučno in obenem zanimivo, bo predvajala ZKD prvič v Ljubljani in sicer ob predavanju g. prof. Dolžana v prostorih kina Matice od prihodnje sobote dalje. Ker se spored predvaja le pri 4 predstavah, opozarjamo že danes vsakogar, da si pravočasno preskrbi vstopnice. Naj ne bo nikogar, ki si ne bi ogledal tega veličastnega filma.

Beleznica

KOLEDAR.

Danes: Četrtek, 12. januarja 1928; katoličani: Ernest; pravoslavni: 30. decembra 1927; Anisije.

Jutri: Petek, 13. januarja 1928; katoličani: Veronika; pravoslavni: 31. decembra 1927; Silvester.

DANAŠNJE PRIREDITVE.

Drama: »Mnogo hrupa za nič«. B. Opera: zaprt. Kino Matice: »Večna mladost«. Kino Dvor: »Jesenski manevari«.

DEŽURNE LEKARNE.

Danes: Bahovec, Kongresni trg; Ustaš Sv. Petra c.; Hočevar, Sp. Šiška.

Letalski promet Zagreb-Trst

Znana tržaška tvrdka Cosulich, ki ima poleg velike ladjedelne tudi tvornico avijonov v Monfalconu, namerava vzpostaviti redni zračni promet na progi Trst-Zagreb. Tvrdka je na pristojnem mestu že stavila svojo ponudbo.

Podjetje Cosulich vzdržuje do sedaj letalski promet na progah Turin-Trst in Trst-Zader, namerava pa Italijo vezati preko naše države, oziroma Zagreba z Budimpešto in Prago. Na ta način bi družba dosegla tudi zračno zvezo z linijami družbe Franco-Roumaine. Če se ta načrt obnese, bodo potniki iz Rima letali na avijonih družbe Transadriatic do Benetk, a od tu dalje pa s Cosulichevimi aeroplani, ki bi se na povratku iz Turina ustavili v Benetkah, nato bi potniki nadaljevali preko Trsta do Zagreba ali do Prage, ali pa bi v Zagrebu presedali, kajti v najkrajšem času se otvori na progi ZagrebBeograd zračni promet s potniškimi letali. Potniki bi imeli potem v Beogradu, Budimpešti in Pragi zvezo z vsemi zračnimi progami družbe Franco-Romain.

Predlog Cosulichove družbe bo najbrž sprejet, ker se že vrše pogajanja med njo in našo družbo za zračni promet. Zdi se, da pride do sporazuma in da se bo promet vršil na ta način, da bodo italijanska letala vozila potnike do Zagreba, naša pa do Trsta. Seveda mora tozadevno pogodbo odobriti tudi država.

Gospodarstvo

Hrvatske gospodarske organizacije proti neznošnim davčnim bremenom

Davčni vijak že tako silno pritiska na vse naše gospodarsko življenje, da mu grozi s popolnim uporaščanjem. V posebni meri velja to za prečanske pokrajine, ki bi se morale poleg vsega sprizgajati še z zavestno, da so po neki neumljivi pravici obremenjene relativno in absolutno bolj nego druge pokrajine naše države. Zato je čisto naravno, da se poraja vedno večji odpor proti tem razmeram in da se prireajo v gospodarskih krogih tudi že organizirani nastopi za spremembo tega položaja.

Nekaj podobnega je protestno zborovanje 13. t. m. v Zagrebu, h kateremu rade volje priobčujemo naslednji proglas, ki smo ga prejeli. Vse kaže, da se pripravlja enotna prečanska fronta za pravilno ureditev današnjega res nevdržnega davčnega sistema:

»Na pobudo Saveza hrvatskih obrtnika so se zedinile vse gospodarske organizacije v področju Trgovske in obrtniške zbornice v Zagrebu, da izvedejo odločno in energično akcijo proti onim ogromnim javnim obremenitvam, ki v obliki posrednih in neposrednih davkov, dalje po uvedbi obilnih samouprav na novo uvedenih davčnih pribitkov, pristojbin in trošarin ne samo da tišče vse naše gospodarstvo k tlom, temveč resno ogrožajo in spodkopavajo vse gospodarsko delo in gospodarsko eksistenco posrednih podjetij. Ta akcija mora biti viden in glasen protest proti temu stanju po neštevilnih pismenih in osebnih intervencijah pri vseh odločilnih činiteljih. Gospodarski krogi se ne branijo dajati državi in samoupravam to, kar jim je potrebno za pravilno delovanje. Če so se pa sedaj odločili za protestno akcijo potom velikega manifestacijskega zborovanja, so bili prisliljeni po nujnosti samohranbe in nujnosti obrambe samih državnih interesov proti sistemu neenakosti, nesorazmernosti in nevdržnosti bremen, ki jih država v treh krajih nalaga. Dne 13. t. m. ob 11. maroja priti na zborovanje v Zagrebskem zboru vsi oni, ki svojo državljansko dolžnost in svoje državljanske pravice pravilno umevajo, vsi oni, ki hočejo braniti sebe in svojo državo proti onim, ki te dolžnosti, za katero so pozvani, nečisto vršijo. Resno in dostojanstveno, kakor se spodobi onim, ki zahtevajo svoje pravice in ki branijo najvitalnejše interese državne skupnosti, morajo gospodarski krogi manifestirati svojo voljo in svojo odločnost. Vsak podjetnik mora pri tej manifestaciji sodelovati in pokazati s svojo navzočnostjo, da gre za skupno borbo. Kdor ne pride, zapusti v naših vrstah vrzel in beži od svoje dolžnosti. Korist države, korist vsakega posrednika nas kliče k dolžnosti.«

— Dobava. Direkcija državnih železnic v Ljubljani sprejema do 18. t. m. ponudbe glede dobave 225 kg arbesnih vrvi; do 20. t. m. pa glede dobave 10.000 kg pisane bombaževine in 50 ton bukovca oglja. — Predmetni pogoji so na vpogled pri matičnem oddelku te direkcije. — Direkcija državnega rudnika v Zabukovci pri Celju sprejema do 21. t. m. ponudbe glede dobave 130 m³ jameškega lesa. — Monopolna skladišča soli v Ljubljani sprejema do 2. t. m. ponudbe glede oddaje prevoza monopolnega blaga v zakup in glede dobave nakladanja in izkladanja soli iz vagonov v skladišča in obratno. — Predmetni pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice za trgovino, obet in industrijo v Ljubljani.

Dnevne vesti.

— **Z naše univerze.** Inž. Viktor Goštiš, redni profesor na tehnični fakulteti ljubljanske univerze je napredoval v 2. skupino I. kategorije državnih uradnikov. Redni profesor ljubljanske univerze dr. Jovan Hadži je pomaknjen v II. skupino I. kategorije.

— **Koncentracija naših vojaških grobov na Čehoslovaškem.** Ministrstvo ver je dovolilo nedavno večji kredit za nadaljnjo koncentracijo naših vojaških grobov na Čehoslovaškem. Našim merodajnim organom v Pragi je ministrstvo naročilo, naj takoj prične z delom.

— **Reorganizacija carinske službe.** Generalna direkcija carin namerava carinsko službo reorganizirati po zgledu drugih držav, kjer poslujejo carinarnice v administrativnem pogledu mnogo bolje kakor pri nas.

— **Solska poslopja.** Prosvetno ministrstvo je naročilo vsem sreskim solskim nadzornikom, naj predložijo čim prej poročilo o stanju solskih poslopj, da bi se mogel iz novega proračuna določiti kredit za neobhodna popravila.

— **Napredovanje prometnih uradnikov.** V prometnem ministrstvu pripravljajo ukaz o napredovanju večjega števila prometnih uradnikov, zlasti postajaščnikov in inženjerjev, ki so zaposleni pri gradnji novih železnic.

— **Ferad beg izpuščen.** V torek popoldne so pozvali bivšega narodnega poslanca in vodjo džemijeta v Južni Srbiji Ferad beg Draga na sodišče v Mitrovici in ga izpuštili. Muslimani so navalili na njegovo stanovanje, da mu čestitajo. Na muslimane je napravil ta korak političnih oblasti zelo dober vtis, ker so prepričani, da je bil Ferad beg aretiran in zaprt iz političnih razlogov.

— **Kako skrbi zagrebška občina za deca.** Zagrebška občina ima več lastnih in najetih letovišč, v katerih preživijo solška deca počitnice. Lani je poslala v Selce, kjer ima 8 kolonij, 433 otrok. Dečji dom v Selcih je bil odprt cel leto. Poleg tega ima občina v selu Klinča detstvo vzgajališče, kjer je bilo lani 63 gojencev. To je nekakšna poboljševalnica za zanemarljivo deca. V samem Zagrebu ima občina več dečjih zavetišč, v katerih se je vzgajalo lani 512 otrok.

— **Zdravstveno razmere Zagreba v preteklem letu.** Izmed nalezljivih bolezni se je lani v Zagrebu razširila v večji meri samo škrlatinka, na kateri so obolele 604 osebe; umrlo jih je 40. Vseh nalezljivih bolezni, ki se morajo obvezno prijaviti, je bilo 3543. Umrlo je samo 100 bolnikov.

— **Razstava fotografij fotografске planinske sekcije v Zagrebu.** Fotosekcija Hrvatskega planinskega društva je priredila zanimivo razstavo fotografij, ki obsega 682 krasnih posnetkov iz raznih gorskih krajev. Razstavilo je 43 razstavljalcev. Naravnost posnetke iz naših planin so razstavili Dugan Franjo, Griesbach Ljudevit, Novak Vladimir, dr. Josip Poljak in M. Golobovič.

— **Razpisana zdravniška služba.** Ljubljanski občinski odbor razpisuje službo okrožnega zdravnika za zdravstveno okrožje Grosuplje. Prošnje je treba vložiti najkasneje do 1. februarja.

— **Prošnja za podelitev lekarniške koncesije.** Mag. phar. Karel Kupferschmidt v Mariboru je zaprosil koncesijo za obratovanje nove javne lekarne v Gornji Radgoni. Lastniki javnih lekarn, ki smatrajo s tem eksistenčno možnost svojih lekarn za ogroženo, naj vložijo morebitne ugovore tekom štirih tednov pri mariborskem velikem županu.

— **Živalske kužne bolezni v ljubljanski in mariborski oblasti.** Od 26. decembra do 1. januarja je bilo v ljubljanski oblasti 17 slučajev svinjske kuge in 1 pasje stekline. V mariborski oblasti je bilo 9. t. m. 35 slučajev svinjske kuge, 2 vraničnega prisada, 1 mehurčasta izpuščaja goved in stekline.

— **Iz »Uradnega lista«.** »Uradni list« št. 4 z dne 12. t. m. objavlja zakon o trgovinski in plovilni pogodbi med kraljevino SHS in Nemčijo z dne 6. oktobra 1927., da je navodila za uporabljanje tarifa B trgovinske pogodbe z Nemčijo, pravilnik o draginskih dokladih Pokojniskega zavoda za nameščence v Ljubljani in razpis glede potrdil o izvoru blaga iz Italije.

— **Vihotaplanje v našo državo prepovedanih inozemskih listov.** Navzlic strogim ministrskim odredbam prihajajo razni inozemski prepovedani listi v našo državo in se dostavljajo naslovnikom. Tako se na primer še vedno uvaža glasilo makedonskega komiteja »La Macedonia«, ki izhaja po enkrat na teden v Ženevi in je pisano v francoskem jeziku. To dela uprava tega lista na ta način, da vlaga ta list v švicarski list »Genevois« ali sploh v kak drug neprepovedan list, razpošilja ga pa tudi v navadnih pisnih ali paketih. Pošto ravnateljstvo opozarja vse pošte v Sloveniji, da morajo biti pri inozemskih pošiljkah kar se da oprezno, zakaj nekateri listi porabijo vse mogoče zvijače, da premostijo našo pošto in se vihotapljajo svoje liste v našo državo.

— **Vinica pri Črnomlju.** V letošnji zimi smo imeli že nekaj zelo mrzlih dni, saj je zamrznila Kolpa, kar je nekaj nenavadnega. Snega pa je padlo pol metra na debelo. — Kakor se čuje, bo naša razredna pošta vrščena med pogodbeno pošto. S tem odpade poštni upravi skrb za najem bodočega poštnega lokala, ker si ga mora pogodbeni poštar sam zagotoviti, kakor veli pravilnik o pogodbenih državnih poštah. — V interesu Vinice in njene okolice bi bilo, da nam pošta uprava še skoraj nakloni z ostalim svetom dnevno pošto zvezo, kakršno smo imeli v rjni Avstriji.

— **Kamniki.** Zadnjo soboto popoldne je prihrul nad Kamnik silen vihar. Hipoma so bili po ulicah kupi listja, bogve od kod prisenesena, zakaj listnato drevice je vseposod golo. Okna so zvenketala in šipe letele na tla. — S Poljan uživa človek ob

jasnem vremenu prelep pogled na večno lepe naše planine. Tu je dan na dan vse živo domačih sportnikov sankarjev. Sankaršice je kilometer dolgo in pada enakomerno z vrha v ravan. — Medtem ko se je v povojni dobi sezidalo v Domžalah, Mengšu in Trzinu več ko 100 hiš, sta bili zgrajeni v našem mestu samo — dve hiši. Kaj čuda, da je trda za stanovanje. Vsi državni uradi so nastanjeni v zasebnih hišah, celo šola Stanovanjska mizerija bi se lahko zmanjšala; če bi se gradila za državne urade državna poslopja, ki bi bila tudi mestu v ponos. Spričo visoke najemnine, ki jo država plačuje, bi bilo vsekakor v interesu države same, da bi prišli državni uradi čim prej pod svojo streho, kjer bi bili od današnjih primernejši in boljši lokali.

— **Smrtina kosa.** V torek je preminul posestnik na Bledu in v Logatcu g. Anton Jelenec. Pokojni je bil splošno znan kot izredno simpatičen in agilen človek. Pokopali so ga danes popoldne v Gorici, kjer se je lečil v sanatoriju. Blag mu spomin! Težko prizadeti rodbini naši iskreno sožalje!

— **Doma se je »calto«.** V Milah pri Senčurju nad Kranjem so fantje v ponedeljek preganjali mačka. Pili so v neki gostilni. Posestnikov sin Ljotz Kozel je bil zelo razjarjen in vničen. Najpreje je doma pretepel brate in sestre. Ko so ga z največjo težavo spodili iz hiše, je krenil v vaško gostilno, kjer so sedeli drugi kmečki fantje. Kozel je začel meni nič tebi nič razgrajati in mahati z nožem. Spravil se je na posestnikovega sina Antona Finžgarja ter ga z nožem sunil v leva stran prsi. Finžgar je začel krvaveti, toda doma so mu rano namazali z arniko in obežali. Ker mu je pa otrpila leva roka, je sklenil oditi v Ljubljano. Danes zjutraj je prišel v ljubljansko bolnico ter prosil zdravniške pomoči. Na vprašanje, zakaj ni takoj prišel, je lakonično odgovoril: »Doma sem se caltoval, ker sem mislil, da ne bo nič hudega«.

— **Sokolsko gledališče v Radovljici** proslavi 50-letnico župančičevega rojstva z dvema slavnostnima predstavama »Veronike Deseniške«, ki se vršita ob nedeljah, dne 15. t. m. ob pol osmih zvečer in dne 22. t. m. ob pol štirih popoldne. Pri teh predstavah sodeluje gđ. Ferjanova z Jelenic, ki nam je še v spominu iz leta 1919, ko je igrala pri nas v Habsbejevi drami »Mladost«. Garderoba je posodila Narodno gledališče v Ljubljani.

Iz Ljubljane

— **Iz Prezema občinskih poslov po županu.** Kakor nam poročajo, ima vladni komisar nalog, da zaključi tekoče posle do sobote 14. t. m., na kar prevzame vodstvo mestne občine župan g. dr. Dinko Puc. Prihodnjo sebo, na kateri se bo konstituiral občinski svet skliče župan v najkrajšem času.

— **Iz Imenovanja v policijski službi.** Na mesto umrlega oblastnega poveljnika in nadzornika varnostne straže g. Šlanovca v Ljubljani je imenovan g. Janko Bedenk, vpokojeni orožniški kapetan I. razreda. Za arhivskega uradnika I. skupine III. kategorije sta pri ljubljanskem policijskem ravnateljstvu imenovana uradnika Maks Jelenec in Anton Jurca.

— **Iz Naše potrditvenosti in korektnosti.** Med inozemskimi dijaki, ki se udeležujejo mednarodnega dijaškega kongresa v Ljubljani, sta tudi dva italijanska študenta, ki sta smatrala za potrebno nositi po Ljubljani velike fašistovske znake. Bila sta z njimi opetovano na promenadi, pa tudi v kavarni in drugih javnih lokalih fašistovskih znakov nista odložila. Ko so ju naši dijaki opazili, da bi utegnili priti do neljubega incidenta in da naj raje te vidne znake dvatisočletne kulture odložijo, dokler sta v Ljubljani, sta samozvestno odgovorila, da sta nosila fašistovske znake celo v Rimu, kjer je bila pred znanim pohodom fašistov na italijansko prestolico velika nevarnost, da ju ljudje napadejo. Zato da se jima ne zdi potrebno odložiti znake »junaštva« v Ljubljani, kjer nevarnost ni tako velika. In tako sta nemoteno hodila po mestu z znaki nečuvenga nasilja nad našimi brati v Italiji. Slovenci smo pač potrpežljivi in korektni. Menda sta se tudi ta dva mlada fašista prepričala, da Slovencev celo izvajanje ne spravi iz ravnotežja, kadar gre za dokaz gostoljubnosti in srčne kulture. Radovedni smo, kako bi sprejeli v Rimu ali katerikoli italijanskem mestu slovenske dijakke z orjunaškimi znaki. Zdi se nam, da bi jih niti ne opozorili, naj znake odložijo, marveč bi nastopila fašistovska pest.

— **Iz Velikih navalov v javno bolnico.** Neugodno vreme in druge okolnosti so povzročile, da je nastal po novem letu velik naval na ljubljansko javno bolnico. Doslej je bilo v bolnici sprejetih že 480 bolnikov, največ na kirurški in interni oddelki, pa tudi opazovalni oddelki je popolnoma zaseden. Bolniki morajo večkrat spati na tleh in na hodnikih. Tako je en dan ležalo na tleh 16 bolnikov kirurškega oddelka.

— **Iz Beraci so vsak dan številnejši.** Nedavno je ljublj. policija začela odganjati berače. Posledica pa je presenetljiva: beračev je vsak dan več. Neprestano ves dan zvone po stanovanjih in prosjačijo od jutra do noči. Muslimi, da bi se moralo tuje berače odganjati na mitnice, preden pridejo v mesto.

— **Budilke pri F. Čuden.** Prešernova ul. 1. 12-T. — **Iz Mestne klavnice in krave.** Iz krovov ljubljanskega občinstva smo prejeli: Zadnjič ste objavili zanimivo statistiko o številu zaklane živine v mestni klavnici v letu 1927. Nekateri so se čudili, kako je mogoče, da je bilo v klavnici zaklanih tako ogromno število krav, največ baše bosan-

skih buš, ker ljubljanski železdec ne more prenesti slabega mesa. Svar je pa povsem jasna, kajti največ kravjega mesa je konsumirala ljubljanska garnizija. Da skusamo za vojaštvo dobiti cenejše meso, je umevno, ker je za dnevno prehrano vojaka določeno borih 7.60 Din.

— **Iz Dvorske knjižnice** priporočajo svojo bogato izbiro najnovejših slovenskih, hrvatskih in nemških knjig, katere izposojuje proti prav nizki odškodnini. V letu 1927 je bilo izposojeno 18.795 knjig 4200 strankam.

— **Iz Vreme.** Snoči ob 20. je kazal barometer 767.7, termometer + 1 stopinjo C. danes ob 7. zjutraj barometer 766, termometer + 1 stopinjo C. opoldne barometer 766.5, termometer + 3 stopinje C. Najvišja temperatura je bila večeraj + 2.5 stopinj C. Najnižja — 0.5 C. Dva dni vladajoča megla je danes dopoldne izginila.

14. januarja 1928

DRUŠTVENI PLES

Sokola I. na Taboru

— **Iz Sokol I. vabi svoje članstvo** na letošnji občni zbor, ki se vrši v četrtek, dne 26. t. m. ob pol 8. uri zvečer na Taboru z običajnim dnevnim redom. — Zdravilo! — Odbor.

— **Iz Društva »Treznost«** ima svoj redni sestanek danes 12. t. m. ob 18.30 na moškem učiteljski. Dnevni red: 1. »Zgodovina protialkoholnega gibanja v Sloveniji«, poročila br. predsednik R. Horvat st. 2. »Vzdržite se!«, poziv br. predsednika slov. učiteljskega. 3. Slučajnosti. — K sestanku vabi odbor poleg članov (ic) posebej še učiteljske (ice), akademike in dijakine višjih razredov.

— **Iz Društveni ples Sokola I. na Taboru** bo v soboto, dne 14. januarja v glavni dvorani, na kar ponovno opozarjamo. Tudi dni so bila razposlana vabila, s tem pa ni rečeno, da vstop brez vabila ni dovoljen. Vstopnina je določena za članstvo na 10 Din, toda le v predprodaji pri večerni blaginji veljajo vstopnice brez izjeme 15 Din. Predprodaja vstopnic je v društveni pisarni vsak dan od 16. do 19. Kakor se čuje, vlada veliko zanimanje za taborski društveni ples, tem bolj ker se bo Sokol I. potrudil, da bo vstregel vsem.

— **Iz Občni zbor Stokovnega in podpornega društva trgovskih in podjetniških uslužbencev v Ljubljani** se vrši dne 15. januarja ob 14. uri popoldne. Florijanska ulica 36 ter vabimo vse člane na točen obisk. — Odbor.

— **Kristofčič-Bučar: Blizu, otroške obleke!** — **Iz Tatvine.** V Smartnem pri Mostah stanujočemu zidariju Janezu Zaicu je neznan tat odšel izpred javnega stranišča na Hrvatskem trgu 1000 Din vredno kolo znamke »Rekord«. Trgovci na Valvazorjevem trgu Mariji Schubert so tatovi iz podstrešja njenega stanovanja v Krizankah očesli več trgovskih knjižic v vrednosti 350 Din. Na Selu stanujoči Mariji Trček je nekdo upradel 40 Din vreden šal.

— **Iz Tatvine perila.** V Spodnji Hrušici bivaajo perici Franciški Ferkov je drzen tat, kakor smo že kratko poročali, odnesel v ponedeljek iz veže Kavčičeve pekarije v Oradišči zavoj moškega in ženskega perila. Škoda znaša 700 Din. Perilo je imelo monogram T. M. in L. M. Perilo je last Terezijske Modice, stanujoče v Janez Trdinovi ulici.

— **Iz Preiskave proti dr. Indirittu.** Začasno je ljubljanska policija zaključila poizvedbe proti laž-doktorju Cernetu oziroma Gustavu Rogutarju ter izročila vse material državnemu pravdnistvu. Z dežele, zlasti iz Štajerske se še vedno prihajajo nova poročila na policijo o Rogutarjevih sleparjah in pustolovčinah. Preiskavo vodi preiskovalni sodnik.

— **Iz Drobilj policijske kronike.** Policija je aretirala tri osebe: nekega Prekmurca zaradi težke telesne poškodbe, nekega postopača radi raznih deliktov in neko mlado vlačugo. Tatitci so zopet na delu. Prijavljene so bile danes policiji tri manjše tatvine. Ponočniki nocoj niso mirovali, prijavljeni so kar štirje kačji nočne miru, med njimi dva gospodinja Hlajcinta, ki je po mestu kričala in prepevala: »Prej pa ne gremo dam...« Prijavljen je dalje neki moški radi nedostojnega vedenja, neki gostničar radi plesa brez policijskega dovoljenja in 4 vozniki radi prestopkov cestno-policijskega reda.

Iz Maribora

— **m Volitev župana in podžupana.** Po dolgem obotavljanju so končno klerikali vendarle morali pristati na sklicanje novoizvoljenega občinskega sveta, da se konstituirajo in izvolijo župana, podžupana in mestni svet. Pogalanja, ki so se vršila med posameznimi strankami, so ostala doslej brezuspešna. Vse kaže, da se bodo morale tri najmočnejše stranke sporazumeti na skupno delovanje v občinskem svetu, ker je sicer nevarnost, da ostane novi občinski svet delamezmožen, kar bi gotovo ne bilo v interesu našega mesta. Prvo sejo bo vodil kot najstarejši občinski odbornik g. Stankel, član nemške stranke. Za sejo vlada veliko zanimanje. Ker je pa mariborska posvetovalnica tako tesna, da je na galeriji poleg novinarjev prostora komaj za 20 ljudi, bo magistrat izdal posebne vstopnice.

— **m Kitajci v mariborski bolnici.** Mariborska bolnica je dobila te dni nenavadne bolnike. 28 Kitajcev je zasedel oddelki za nalezljive bolezni. Pred tedni so namreč prišli iz Avstrije v Maribor, kjer so si s prodajo raznih papirnatih izdelkov služili vsakdanji kruh. Nenavadno oster mraz, ki pa ga otroci dalnega vzhoda niso vajeni, jih je spravil v veliko stisko. Policija jim je končno ponudila zavetje v svojih zaprtih, kjer pa je več članov kitajske družine obbolelo na neki nalezljivi bolezn, tako, da so morali vse prepelati v bolnico, kjer so prav zadovoljni.

Junaštvo ameriških potapljačev

Kako je potapljač Cadie na dnu morja ugotovil, da je v potopljeni podmornici še šest mornarjev živih. — Potapljač ne pozna strahu, kadar je v nevarnosti njegov tovariš.

Ameriški admiral Brumby, ki je vodil reševalna dela povodom katastrofe podmornice S 4 v princetownskem pristanišču, je predlagal, naj prezident odlikuje potapljača Thomasa Cadie za njegovo hrabrost. Cadie je bil v nedeljo na dopustu v Newportu, kjer se je podmornica S 4 potopila. Pristaniške oblasti so mu takoj telefonirale in potapljač se je odpeljal z avtomobilom v Princetown, kjer je v pristanišču že manevrirala križarka Falcon, da reši nesrečne mornarje. Cadie je hitro oblekel trojno volneno perilo in se dal obleči v potapljaško obleko. Temperatura vode na morskem dnu je znašala 1.5 stopinj. Kmalu je bilo vse pripravljeno in Cadie se je vlek v svojo 200 funtov težko opremo k startu v morsko globino. V pičli minuti se je potopil 31 m globoko in pristal vrh poveljniškega stolpca med obema periskopoma. V hipu, ko je stopil na krov potopljene podmornice, je začel krkanje. Posadka je najbrž slišala njegove težke korake.

Cadie je pospešil korake v smeri, od koder se je čulo krkanje. Ko je posadka znova potrkala, je dal potapljač s svojim kladivom signal. Takoj je sledil odgovor. Da ugotovi kraj, od koder prihajajo signali, je Cadie pokleknil in položil roko na podmornico. Klečal je nad oddelkom, v katerem je bil top. Od znotraj je čutil udarce proti svoji roki in zvočni valovi so se širili skozi njegovo obleko k čeladi in od tod po telefonu dalje na krov križarke Falcon, kjer so takoj vedeli, da je posadka potopljene podmornice še živa. Cadie je dal znova znamenje pokopan mornarjem in šest udarcev je odgovorilo na njegovo vprašanje. Šest most je bilo torej še živih.

Ameriški listi objavljajo podrobnosti o potapljačevem junaštvu na dnu morja. Ko so ga s križarke pozvali, naj označi lego potopljene podmornice, je stopal počasi po krovu in mehurčki, ki so prihajali z njegove čelade, so pričali, da ima podmornica jupo zapadno lego. Ta čas so se pripravili tudi drugi potapljači, da bi se Cadie lahko vrnil na križarko. 12 m globoko je moral po predpisih čakati 5 minut, 3 m višje pa četr ure in končno so ga potegnili na krov ter odvedli v kajuto s povečanim zračnim pritiskom, kjer si je čez pol ure opomogel.

Bos' še vedno milijonar

Naši čitatelji se gotovo še spominjajo senzacionalne afere, ki jo je izval znan dunajski verižnik in povojni dobičkar Siegmund Bosel. Kakor znano, je nudila avstrijska Pošta hranilnica Boselu neomejen kredit, ki ni bil dovolj krit, tako da je morala Pošta hranilnica, odnosno država doplačati pri Boselovih špekulacijah 50 do 80 milijonov šilingov. Glavni krivec teh transakcij, bivši finančni minister doktor Ahner, je pravdočeno pobegnil v inozemstvo. Bosel si je znal pomagati iz zadrege na ta način, da je naložil milijonsko premoženje v inozemskih bankah, zlasti v Švici. Rešil je tudi svojo krasno vilo v Glorietgasse v Hietzingu in večino delnic znanega koncerna Schein & Comp. V teh delnicah in tovarnah omenjenega koncerna je imel Bosel 15 milijonov šilingov.

Poštni hranilnici je pustil samo delnice dvomljive vrednosti. Večino teh delnic so že prodali na javni dražbi. Izguba Poštnih hranilnic se pa s tem ni zmanjšala. Boselove vile in denarja, ki ga ima pri Scheinovem koncernu, avstrijska vlada sploh ni zasegla, dasi je verižnik opeharil državo za 50 do 80 milijonov šilingov. Avstrijska vlada je te dni pristala na poravnavo, s katero se definitivno odreka eksekucije proti Boselu.

Grozni božični prazniki na morju

Sredi decembra je priplula nemška ribiška ladja »Bremen« v Karsko morje, kjer so hoteli ribiči loviti rabe. Že prve dni ribolova je divjal na morju strahovit vihar in temperatura je tako rapidno padla, da so ribiči zmrzovali. Na sveti večer je bila ribiška ladja na lovu v vodah okrog ritca Kanina. Ker je bilo vreme še vedno neugodno, je kapitan sklenil vrniti se z ladjo in ostati v kakem norveškem pristanišču. Kmalu se je izkazalo, da kompas ne funkcijonira. Dasi so ribiči računali s tem defektom, je ladja 28. decembra o polnoči obšla pri ritcu Sveti nos na pesku. Posadka je napela vse sile, da spravi ladjo naprej, kar se ji je posrečilo šele drugi dan popoldne. Na odprtem morju so prestrašeni ribiči opazili, da ima ladja spodaj veliko špranjo in da se lahko vsak hip potopi. V obupnem položaju je kapitan odredil, naj vozi ladja s polno paro in tako se je posrečilo doseči najbližnji zaliv. V tem času je divjal znova strahovit vihar tako, da ni bilo misliti, da bi mogla ladja pristati. Posadka si je napravila na hitro roko splav in se odpeljala na obalo. Ribiči so vzeli s seboj samo odejo in najpotrebnejša živila.

Na celini so ribiči zaman iskali koticke, kjer bi se skrili pred viharjem in mrazom. Temperatura je znašala 25 stopinj pod ničlo. Med potjo je padel kuhar z visoke ledene gore in si zlomil obe nogi. Tovariši so nosili nesrečnega

Za njim se je spustil v morje potapljač Carr, ki je pritrdil na potopljeno podmornico debelo vrvi in žico, po kateri se je čulo krkanje nesrečne posadke. Ker se je že mračilo, je moral vzeti potapljač s seboj svetilko. Komaj je stopil na potopljeno podmornico, so se zamotale vrvi, na katere je bil privezan in zaman se je skušal izmotati. Dal je posadki križarke znak, da se je zapletel v vrvi in cevi, po katerih je dobival zrak. Ta čas je Cadie že spal. Poklicali so ga h kapitanu Hartleyu, ki mu je pojasnil Carrov položaj in ga prosil, naj se še enkrat spusti na dno morja. Ker je Carr signaliziral, naj opozore njegovega tovariša, da mora vzeti s seboj škarje za žico, je moral Cadie pustiti rokavice na krovu križarke. Namazal si je roke z ribjo mastjo, vzal svetilko in škarje ter se spustil na pomoč tovariša.

Carra je našel ležečega na krovu potopljene podmornice. Ker s škarjami ni mogel prestrčiti zamotanih žic in vrvi, je signaliziral posadki križarke, naj mu spuste po vrvi pila. Sele ko je dobil pila, je rešil tovariša iz nevarnega položaja.

Pri delu mu je ostra žica preluknjala hlače in voda je začela teči v njegovo obleko. Ko so ga potegnili na krov, mu je segala voda že do vratu. Oblekel je druge hlače in se znova vrnil k tovarišu, ki si je ta čas toliko opomogel, da je prošil, naj ga potegnejo iz morja. Cadie ni vedel, da se je Carrova rešilna vrva zamotala z njegovo. Ko so na križarki potegnili za vrvi, je po telefonu sporočil, naj potegnejo iz morja Carra, ne pa njega. Carra je tačas morje odneslo nekaj metrov od podmornice in Cadie ga je moral potegniti nazaj na krov. Odprl mu je ventil na čeladi, da bi ne vlačil s seboj nepotrebnega zraka. Nato sta se objela in gugala nekaj časa, dokler nista odmotala vrvi. Slednjič so Carra potegnili iz globine tako hitro, da Cadie v temi niti opazil ni. Ko se je ozrl, ni bilo tovariša nikjer. Vprašal je po telefonu, kje je. Namesto odgovora so ga vprašali, če hoče tudi sam na krov križarke. Bil je tako izčrpan in prezebel, da je odgovoril, naj ga potegnejo iz morja. Na dnu morja je pa ležala podmornica s 50 most posadke, od katerih je bilo šest še živih.

Štiri ure seboj, dasi je rotli, naj ga puste v snegu in rešijo raje sebe. Ko niso mogli več naprej, so se zavili v odejo, da bi se oddahnili. Mraz je vedno bolj pritiskal in ribiči so mislili, da se bliža smrt. Zgodaj zjutraj so se vrnili na ladjo in odpuli na odprto morje. K sreči se je morje zjutraj umirilo in 3. t. m. je pristala ladja v Tromsø, kjer so kuharja oddali v bolnico, ladjo pa v popravilo. Ribiči so bili tako izmučeni in izčrpani, da so se komaj držali na nogah.

Originalen slepar

Dubljanska policija je aretirala sleparja Johna Dixja, ki je na zelo originalen način opravljal svoje sleparske posle. Denar je služil s kovčgom in fotografirnim aparatom. Policiji je postal sumljiv zato, ker je često prihajal v Dubljin, kjer se je vedno ustavil na kakih postaji blizu mesta in poiskal v vlaku kupe, v katerem je bil samo en potnik. Ko se je vlak blizal zadnji postaji, je stopil iz kupeja na hodnik. Pri tem je namenoma pozabil v kupeju kovčeg ali fotografirni aparat in je opazoval svojega potnika, ko je slednji izstopil. Računal je, da se sopotniki ne bodo mogli premagati pri pogledu na pozabljeni kovčeg, odnosno fotografirni aparat in večinoma se moč res ni zmotil.

Potniki, ki so ostali v kupeju sami, niso mogli premagati izkušnje in so si večinoma prilastili namenoma pozabljeni Dixov prtljago. Ko je taka žrtev premetene sleparja stopila iz vagona, je skočil Dix k nji in začel kričati, da je dotični potnik ukradel njegovo prtljago, ki jo je pozabil v vagonu. Znal je zelo spretno izbrati žrtve, ki so se dale presenetiti. Največ sreče je imel med mladino. Ko je svojo žrtve zastrašil, rekoč, da jo ovadi policija, mu je radevolje dala večjo odškodnino, da je o kolčivji zadelvi močlal. Dix je zaslužil na ta način dnevno povprečno 2 šterlinga, to je nad 550 Din. Končno ga je razkrinkal neki sprevednik, kateremu se je zdel Dixov način potovanja sumljiv. Policija je moža aretirala in izročila sodišču.

Iz Celja

— **c Umrli** na Bregu pri Celju gospa Marija Trnovec, roj. Suklje, v starosti 86 let. Pokojnica je sestra bivšega kranjskega deželnega glavarja g. Frana Sukljeja in t. s. g. Alojza Mihečiča, župana celjske okoliške občine. N. v. m. p.

— **c Poročilo** se je g. Miroslav Radovič, kapetan II. kl. 39. pp. v Celju, z gđ. Marico Filipičevo, uradnico v Mariboru. — Čestitamo!

— **c Umetniška razstava.** Znani zagrebški slikar Slavko Tomerlin namerava okoli 20. t. m. prirediti razstavo svojih del v Celju.

— **c Nov kamolom.** Pod starim gradom bodo odprli nov kamolom. Kamenje bodo potrebovali pri regulaciji Hudine. Tozadnja komisija se je vršila na licu mesta 10. t. m.

Maurice Renard — Albert Jean:

Skrivnostni mrlič

Roman.

Po pravici rečeno, znanost se v zadevi štirih trupel Richarda Ciruguea ni posebno obnesla. Priznavala je fakta, ni pa hotela verjeti, kar je sama priznala. Bila je v sličnem položaju, kakor nekdo, ki ne negira tega, kar so spoznali njegovi čuti, pač pa se njegov razum protivi potrditi pričevanje čutov. Anatomska enakost dveh bitij je bila znanstveno nemogoča. Tem bolj nemogoča je bila torej enakost štirih oseb. In treba je priznati, da bi znanost ne bila bolj presenečena, če bi našla petdeset popolnoma enakih trupel Richarda Ciruguea, kakor če bi našla v dveh raznih telesih povsem enako zavestno žile. A hipoteza štirih tako rekoč spojenih eksistenc, štirih teles, združenih med seboj z eno snovjo, a morda tudi eno mislijo, je bila v očeh znanosti čisto navadna izmišljotina. Samo nekateri učenjaki širšega obzorja, ki niso izključevali metafizike in so si bili na jasnem, da je vrednost znanosti samo trenutna, se niso spuščali v polemiko o tej zadevi, marveč so previdno molčali in čakali, kaj bo.

Cerkev seveda iz principa ni hotela poseči v tako dvomljivo in posvetno zadevo, vendar je pa prodrla misel o čudežu tudi v cerkvene kroge — čudež, beseda, ki jo pozna znanost v svoji grško-latinski terminologiji navadno pod drugim izrazom.

In ne smemo pozabiti, da pretežne večine spiritistov skrivnost Richarda Ciruguea ni presenetila. Spiritisti so videli v tem dokaz, da so mnoge njihove teorije pravilne, da si jim učenjaki smejo. Tako so n. pr. okultisti govorili: primer razmnožitve astralnih teles, kar je predstavljalo samo eno dušo za vsa štiri telesa in zagonetka nikakor ni dokazovala, da je Richard Cirugue mrtev. Lahko je živ ali mrtev mirno prenašal svojo dušo v štiri podobne, ki so se iz njega izselile in bile najdene mrtve, ker jih je zapustila duša.

Duša. V posmeh pravici, policiji in znanosti se je duša vendar-le pojavljala, stopala je in rastla iz tesnobe naše dobe kakor močna slika na dnu čiste studenčnice. »Spoznavaj samega sebe.«

Antično geslo, izraz stoletja tavanja in iskanja resnice je obvladal mnoge. Čudovita prigoda je spravila znova na dan vprašanje ustroja človeškega telesa. Telo je postalo zagonetno, a večna, človeškemu razumu nedostopna skrivnost duše je postala še nedostopnejša.

Claude je mnogo govoril o tem. Misli je na Maxence in govoril počasi, da bi ne izdal skrivnosti misli in želja. Erik je mislil na Charlotta. Postala je nervozna, izogibala se je ljudi, sedela vedno doma in se borila s pomanjkanjem, toda vse Erikovo prigovarjanje, naj mu dovoli pomagati ji iz stiske, je bilo zaman. Vsako pomoč je odločno odklanjala. Z doma je hodila samo zvečer, da je kupila v mestu najpotrebnejših živil in odnesla ročno delo, s katerim se je preživljala. In kadar se ji je Erik vsilil za spremljevalca, je bežala pred njim, se plazila ob zidu in gledala mimoidočim naravnost v oči, misleč, da zagleda sredi množice možkih zdaj zdaj svojega večkratnega moža, ki je lahko sam ustvarjal množico.

Marcelin je opazil Erikovo zamišljenost. — Nu torej, gospod Alban! Le nikar ne obupajte! Naj bo ta zadeva še tako zapletena, midva jo pojasniva. Veste, v policiji imava oporo, ker vsa javnost napeto pričakuje, kakšen bo uspeh našinega dela.

Claude je prijazno pogledal svojega prijatelja. Toda Erik mu je poplašal malce kruto prijazen pogled, kajti njemu ni bilo po volji, da si Claude tako želi, da bi bil Richard še živ. Govoriti, da Richard ni mrtev, je pomenilo tirati nesrečno Charlotta v obup. Če bi bil Richard res živ, bi moral Erik opustiti vsako nado, da postane Charlotta njegova žena.

II.

Bil je mrzel, meglen zimski dan. Izpod oblačnega neba so začele naletavati snežinke, kakor da seje nekdo pesek skozi sito. Maxence v kožuho in klobučku iz krasne kože je stiskala k sebi skrbno zavezan zavojček.

Vsa zamišljena je čakala na avtobus.

Vreme samo je pripomoglo, da ji je bilo nekam tesno pri srcu. Snežinke so bile tako goste, da se je zdelo, da je razpela nevidna roka nad mestom stekleno streho. Ljudje in hiše so se izgubljali v medli svetlobi.

Maxence je stopila v avtobus, vsa zatopljena v nade in spomine.

Zjutraj jo je neznan dogodek vzdostil. Zarek upanja je posvetil v njeno srce, toda sledilo mu je takoj razočaranje. Spominjala se je tega dogodka in bala se je, da bi ne pozabila nanj. V duhu se je videla, kako prihaja vsa razburjena iz sobe, v kateri je skušala dobiti zvezo z onim svetom, kjer je njen duh blodil in taval kakor ujeta ptička, ki zaman udarja s krili ob strop. Mizica, skrivnostni pisalni stroj iz belega telesa, je oživel pod njenimi nežnimi prsti.

Kar se je pripetilo nekaj čudovitega, razveseljivega. Začutila je, da se nekaj dotika njenih rok in ramen... Ali bo mogla končno pisati pod diktat duha brez pisalnega stroja? ... Ne! Tresljaji so ponehali v prstih. Zadnje upanje jo je varalo.

Avtobus je pripeljal mladenko na sredo enega onih oddaljenih pariških okrajev, kjer mole siromašna stanovanja svoje bolne trebuhe daleč na umazane zakotne ulice, kjer se odpirajo preperela in trla okna, kjer škripljejo stara, polomljena vrata, da spreletava človeka groza, skratka, kjer so hiše podobne napol podrtim barakam, ki jih je pobral orjaški starinar iz kupa magistralnih odpadkov in smeti.

To je bil pravi Clamart hiš. Maxence je čitala napise in številke. Ustavila se je pred mračnim, umazanim brlogom kraj ozke, stare, napol podrti in zamazane hiše, v kateri so bila prenočišča za siromašne tuje in razne sumljive elemente.

Maxence je odšla po stopnicah, kjer je morala biti zelo previdna, da si ni zlomila noge. Na preperlem stopnišču je smrdelo po čebuli in strnišču. Kam za vraga so vodile te grozne stopnice, po katerih je hodilo že toliko blatnih nog?

Maxence se ni dotaknila lesene ograje, ker so njene rokavice že poznale te vrste nesnago in maščobo. Počasi in previdno je prišla v tretje nadstropje in se ustavila pred vrati, na ka-

terih je kaligrafična umetnost neznane mojstra vrezala črke, obdane z raznimi zverženimi in ravnimi črtami, podobnimi malone oblakom:

IDEAL.

Pritlikav starček z astrahansko kučmo na glavi je odvedel Maxenco Albanovo v svoj brlog.

Imel je umazane roke in prste obložene s kabalističnimi prstani.

Stanovalec je v sobici, ki je odgovarjala njegovi postavi. Bila je zelo majhna. Tu je bilo ob stenah mnogo knjig, ročni tiskarski stroj, peč za ogrevanje in kuhanje jedi ter nebroj čudovitih predmetov, egiptovskih in haldejskih: pergamenti, simboli, pripomočki za klicanje duhov, spiritistične risbe, portreti magov, fotografije aure, ekto plazme i. t. d. i. t. d.

Za očali — tako velikimi, da se je zdelo, da si jih je možič izbral v naivni nadi, da postane z njihovo pomočjo orjak — so se svetile oči, iz katerih je odsevala vera, fanatizem in bistrumnost.

To je bil direktor, urednik in tiskar neperijskega lista »Ideal«.

Tu so knjige, ki ste mi jih posodili, — je dejala Maxence in položila zavoj na mizo. — A tu je mizica.

Odvila je papir, sešela knjige in izročila spiritistu nekako iliputansko mizico s tremi tenkimi nožicami, od katerih je bila ena obenem svinčnik.

— Ali niste dosegli uspeha? — je vprašal možič plaho in presenečeno.

— Seveda, mizica je bolj nego postavek. Toda vsi ti predmeti, vse te mizarске potrebščine so tako primitivne in nerodne. Trpim na tem, da se moram zateči k tej vrsti smešne ortopedije.

— Spočetka, — je dejal možič prijazno, — so taka sredstva neizogibna. — Vem. Toda začetek imam že za seboj.

— Ah! Zdelo se je, da se je starček novice zelo razveselil. Sreča in prijetno presenečenje je bilo tako veliko, da je kar poskočil.

— Avtomatično pisanje? — je vprašal.

— Kmalu bo. Prepričana sem. Davi sem začutila prve znake, kakor ste mi jih opisali. Zato hočem od danes odložiti vsa primitivna sredstva. Nočem, da bi bilo kaj med menoj in njim. Jutri bom pisala s svojo roko, ki jo bo vodil on. Trdno verujem v to in moja volja je neomahljiva.

— Pisal bo z vašo roko, tako se vedno dozaja.

— A kadar bo tudi pisanje odveč: Ko bodo prehajale njegove misli neposredno v moje mozgane?

— To je zadnji štadij duhovne zamenjave. Večina spiritistov tega štadija nikoli ne doseže. Mnogi se morajo zadovoljiti s podstavkom in ne pripravijo mizice tako daleč, da bi kaj napisali. Toda vi, vi!... Ko ste stopili pred štirinajstimi dnevi v mojo sobo, sem bil presenečen. Nisem verjel očem, ki so vajene opazovati obraze. Moji stari možgani, izčrpani pri sestavljanju horoskopov, niso našli dovolj močnih besed, da bi priregli nade. Znova vtelesena kraljica Sabo je prihajala. Vaš pogled je pogled Sibille. Vidim, kako vas trinožnik uboga. Okrog vas se vije tako divno in resno dim iz Endore in Cumesa. Običajni izraz »medij« je preslab, da bi označil vaše čudovite sposobnosti. Vi ste iz rodu velikih Pitii.

III.

Erik in Claude sta sedela v majhni okrogli vzpenjači.

Kar je zaklicala hišnica za njima:

— Ej, gospoda, gospoda, kam pa?

— Namenjena sva h gospodu J. H. Rosnyju, ki naju pričakuje. — je odgovoril Claude prijazno.

Gori, na vrhu hiše, je bilo stanovanje, polno tišine, — ne grobne tišine, — marveč popolnega miru, ki obdaja plodnosno delo. Tu je stanoval med krasnim pohištvom in divnimi slikami mislec. Zunaj so se začeli koraki! Nato se je pokazala živa postava njega, ki ga bodo videla bodoča pokolenja v bronu in marmorju.

Bela ruta okrog vratu in pisan župan: nič posebnega. Samo glava ni bila navadna. To je bila glava astrologa iz Ninive. Dolga črna brada bi bila za časa Assur - Bani - Palla razčesana v več enakih delov. Basreliefi, na katerih bi objemala znamenito čelo asirska tiara, bi kazali dolge bujne kodre, počesane v obliki gavranovih kril.

Nekoliko sključen se je Rosny prijazno poklonil in uprl svoje iskreče se črne oči v prišleca.

— Moister...

— Pozdravljena, gospoda.

Glas je bil zamožkel, mehak, melodičen. Bistro oko je bilo oko Beethov-nove misli.

Darujte za spomenik
kralja Petra Osvoboditelja!

!! Znižane cene -- Cene znižane !!

Velika izbira: žepnih robcev, rokavic, NOGAVIC FLOR in VOL-
ovratnike, kravate, DIŠEČA MILA. — Kompletna potrebščina za šivilje,
krojače, čevljarje in tapetnike. — Vezentin in čipke.

pri Josip Petelinc, Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika (ob vodi)

Oglejte si zalogo in se boste prepričali

Naš predobri sin, oče in brat, gospod

Anton Jelenec

posestnik na Bledu in v Logatcu

je včeraj zjutraj v 56. letu starosti, previden s tolažili svete vere, po kratki, mučni boleznimi mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega rankega se vrši jutri, dne 12. t. m. ob 2. uri popoldne iz sanatorija v Gorici na ondoto pokopališče.

Predragega pokojnika priporočamo v blag spomin.

V Ljubljani, dne 11. januarja 1928.

Jera Jelenec v Prezrenju, mati; Zvonko Jelenec, sin;
Anica Jelenec, hči; Valentin Jelenec, brat; Marija Jelenec, sestra.

Prodajalka

dobro izučena v mešani trgovini, zmožna slovenskega in nemškega jezika — išče službo poslovođkinje. Nastopi lahko s 1. februarjem. — Ponudbe na upravo »Slov. Naroda« pod »Prodajalka/41«.

Dve stavbni parceli

(vogalni), krasna lega — naprodaj. — Naslov v upravi »Slov. Naroda«. 46

Budilke

Budilke

Budilke

Budilke

F. ČUDEN, Prešernova 1

Objava

Uprava držav. monopolov razpisuje drugo ponudbeno dražbo za nabavo Diesellovega motorja z okoli 120 - 125 HP z odgovarjajočim električnim generatorjem in drugim materijalom za državno markarnico v Beogradu za razširjenje njene električne centrale.

Dražba bo dne 7. februarja 1928 ob 11. uri v pisarni upravnika držav. monopolov.

Pogoji in načrti se dobe v pisarni industrij. oddelka uprave držav. monopolov od 8. do 12. vsak delavnik.

Vsak dražitelj je dolžan položiti kavcijo v depozitni blagajni uprave držav. monopolov najkasneje do 10. ure na dan dražbe. Za državljane kraljevine S. H. S. znaša kavcija 5%, za inozemce pa 10% od ponujene cene.

Iz pisarne industrijskega oddelka uprave držav. monopolov I. M. br. 134/320 od 4. januarja 1928.

Ni zdravja brez dobre prebave!

Ali čutite pritisk in napetost v želodcu po jedi, kiseli okus v ustih? Ali trpite na zaprtosti, omotičnosti in pomanjkanju spanja? Ali Vas muči glavobol bolečine v želodcu in dimljah? Ali imate izpuščaje, mozolje, niste stali zaradi slabe prebave? — Prepričajte se tudi Vi, da preizkušena zdravilna specialiteta »FIGOL« eliksir ureja prebavo in Vam vrača zdravje »FIGOL« se dobiva po vseh lekarnah izdeluje ga pa in razpošilja po pošti s povzetjem z navodilom vred lekarna dr. Z. SEMELIC, Dubrovnik 2

Izvirni zabojček s 3 steklenicami 105 Din, s 8 steklenicami 245 Din. Ena steklenica z omotom in poštino 40.— Din.

Uspehi pomlajevanja v filmu!

Konec starosti!

Zanimivo!

Vse za mladost!

Večna mladost

Krasna drama iz življenja lepe igralke, ki se v strahu pred starostjo podvrže pomlajevalni operaciji po metodi slavnega kirurga dr. Voronova.

V glavnih vlogah A. Q. Nillson in Stuart Holmes.

Lepa igralka z večno mladim srcem. V bojazni pred starostjo žrtvuje vse za mladost. Hrepenenje po nekdanji slavi, mladosti in bajni lepoti. Pomladitev s pomočjo operacije. Nepričakovani uspehi. Mati in sin. Novo življenje — sijaj, zabava in uživanje.

Vsak, kdor si želi večne mladosti, naj si ogleda ta film v

Elitnem Kinu Matica

Predstave se vrše danes točno ob 4., pol 6., pol 8., in 9. uri.

Spominjajte se Tabora!

NARODNA KNJIGARNA, d. o. z.
knjigarna in trgovina s papirjem ter pisarniškimi in šolskimi potrebščinami.
Ljubljana, Šturljeva ulica št. 2.
Oblastno dovoljena

RAZPRODAJA

vsled opustitve trgovine.
Razprodaja bo trajala
samo do srede februarja 1928.
Znatno znižane cene — Ugodna prilika za knjižnice in druge zainteresirane

? Ali že imajo ?

VASI OTROCI

9 mladinskih knjig

Tiskovne zadrage, ki jih dobite po znižani ceni za 100 Din. Knjige so sledeče:

VI. Levstik. Deček brez imena. — Fr. Milčinski. Zgodbe Kraljeviča Marka. — Ivo Šorli, Cirimurci. — Vaštetova. Pravljice. — Fr. Milčinski, Tolovaj Mataj. — Čika Jova. Kalamandarija. — Ivo Šorli, Bob in Tedi. — Čika Jova. Pisani oblaki. — Filip, Kako so se vrati ženili.

Knjige naročite v Knjižarni Tiskovne zadrage v Ljubljani, Prešernova ul. 54.

KLIŠEJE

VSEH VRST, ČRTNE IN AVTO-
TIPIJE, IZDELUJE PO PRED-
LOŽENIH RISBAH, PEROPISIH
IN SLIKAH ZA NAVADEN TISK
ALI ZA FINEJŠO IZVEDBO V
ENI ALI VEČ BARVAH TOČNO
PO NAROČILU IN V NAJKRAJ-
ŠEM ČASU PO NIZKIH CENAH

JUGOGRAFIKA, LJUBLJANA

TISKOVNA IN ZALOŽNA DRUŽBA Z O. Z. SV. PETRA NAS. 23